Lieta Nr.A420547510

143/AA43-1003-13/15

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 21.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnesis referents M.Birzgalis,

tiesneši K.Berķis un A.Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. B/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{31}panta astoto daļu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 22.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 15.decembrī plkst.13.23 Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Objekta apsardzes pārvaldes Diplomātisko pārstāvniecību apsardzes biroja kārtībnieks sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.180086368 (turpmāk – Protokollēmums) par to, ka transportlīdzeklis Honda Civic, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis), novietots stāvēšanai /adrese/, invalīdu stāvvietā, neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 314.21.apakšpunktā noteiktās prasības. Tādējādi Transportlīdzekļa vadītājs izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{31}panta astotajā daļā minēto pārkāpumu, par ko viņam uzlikts naudas sods Ls 40 apmērā.

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 13.janvāra lēmumu Nr.3 (turpmāk – Lēmums) Protokollēmums atstāts negrozīts.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2010.gada 12.februārī saņemts /pers. B/ (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu, kurš pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Apstrīdēšanas iesniegumā pieteicējs ir norādījis, ka pārkāpumu nebija veicis apzināti, jo, novietojot Transportlīdzekli, bija tumšais diennakts laiks, vieta, kur tika novietots Transportlīdzeklis, bija apsnigusi, kā arī pirms pieteicēja transportlīdzekļa jau bija novietotas vēl divas automašīnas. Tādējādi neradās šaubas, par to, ka Transportlīdzeklis būtu novietots invalīdiem paredzētajā stāvvietā. Turklāt pie minētās vietas nav novietota papildzīme Nr.837 (invalīdiem).

[2.2] Protokollēmums ir nepareizi noformēts. Saskaņā ar Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" (turpmāk – Noteikumi Nr.182) 6.punktu protokolu - paziņojumu aizpilda skaidri, salasāmi, bez dzēsumiem, svītrojumiem un neatrunātiem labojumiem. Taču konkrētajā protokolā - paziņojumā ir redzams svītrojums ar atrunātu labojumu: „labotam tīcet". Atrunātajā labojumā vārds „tīcet" ir nepareizi uzrakstīts un pieteicējam nav saprotams. Tas nav uzrakstīts saskaņā ar Noteikumiem Nr.182 un Latvijā pastāvošajiem lietvedības noteikumiem, kā arī nav ievērots Valsts valodas likuma 6.panta 1.punkts.

[2.3] Protokollēmumā ir atsauce uz Rīgas domes 2001.gada 14.augusta lēmumu Nr.305. Saskaņā ar minēto lēmumu Rīgas dome nav pilnvarojusi attiecīgā pārkāpuma lietas izskatīt un protokolu sastādīt Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Objekta apsardzes pārvaldes Diplomātisko pārstāvniecību apsardzes biroja kārtībniekiem. Tādējādi attiecīgais kārtībnieks nebija tiesīgs noformēt Protokollēmumu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemtajos Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes paskaidrojumos norādīts, ka atbildētāja pieteikumu neatzīst, balstoties uz Lēmumā izteiktajiem argumentiem. Papildus norāda, ka iestāde, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 72.panta pirmo daļu, labo pārrakstīšanās kļūdu protokolā – paziņojumā norādītajā ierakstā „labotam tīcet" uz „labotam ticēt". Pamatojoties uz LAPK 205.pantu, 214.panta otrās daļas 3.punktu, konkrētā administratīvā akta izdošana kārtībniekam bija piekritīga, un viņš to noformēja savas kompetences ietvaros.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 22.februāra spriedumu Lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Spriedums motivēts šādi.

[4.1] Pieteicējs ar Lēmumu saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 314.21.apakšpunktā noteikto prasību.

LAPK 149.^{31}panta astotā daļa noteic, ka par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 314.punktu horizontālie apzīmējumi (līnijas, bultas, simboli un citas norādes uz ceļa) nosaka noteiktus satiksmes režīmus un kārtību. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 314.21.apakšpunktu 942.ceļa apzīmējums apzīmē stāvvietu, kura paredzēta transportlīdzekļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Atbilstoši minētajām tiesību normām 942.ceļa apzīmējums patstāvīgi nosaka noteiktu satiksmes režīmu un kārtību. Tam nav jābūt izvietotam kopā ar 837.papildzīmi. Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši minētajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka persona transportlīdzekli novietojusi stāvēšanai vietā, kas apzīmēta ar 942.ceļa apzīmējumu, un transportlīdzeklim nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes.

[4.2] No lietas materiāliem un procesa dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem tiesa konstatē, ka lietā nav strīda, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai Protokollēmumā norādītajā laikā un vietā. Lietā nav strīda, ka Transportlīdzeklis bija novietots vietā, kas apzīmēta ar 942.ceļa apzīmējumu, ka pieteicēja Transportlīdzeklim nebija invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes un ka šāda karte nebija izvietota Transportlīdzeklī redzamā vietā.

Lietā ir strīds, vai brīdī, kad pieteicējs novietoja Transportlīdzekli attiecīgajā stāvvietā, pieteicējam bija zināms, ka attiecīgā stāvvieta paredzēta invalīdiem.

Pieteicējs apstrīdēšanas iesniegumā un pieteikumā tiesai ir norādījis, ka pārkāpumu nebija veicis apzināti, jo Transportlīdzekli attiecīgajā vietā novietoja tumšajā diennakts laikā un vieta, kur tika novietots Transportlīdzeklis, bija apsnigusi. Tādējādi pieteicējam neradās šaubas, ka automašīna ir novietota invalīdiem paredzētā stāvvietā. Tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka stāvvietā nebija neviena ceļa apzīmējuma, un tad, kad viņš novietoja automašīnu, pieteicējs nepaskatījās uz leju, ka uz asfalta seguma ir ceļa horizontālais apzīmējums.

Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Objekta apsardzes pārvaldes Diplomātisko pārstāvniecību apsardzes biroja kārtībnieka /pers.D/2010.gada 8.janvāra dienesta ziņojumā ir norādīts, ka 2009.gada 15.decembrī ap pulksten 8.30 Rīgā, /adrese/, invalīdu stāvvieta nebija aizņemta, ka 942.ceļa apzīmējums bija labi redzams un nebija apsnidzis. Pulksten 13.23, atkārtoti veicot objekta apgaitu, konstatēja, ka minētajā stāvvietā novietots Transportlīdzeklis. Par šo pārkāpumu tika noformēts Protokollēmums, kā arī pārkāpums tika fiksēts fotouzņēmumos. Pārkāpuma fotouzņēmumos labi redzams, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai uz 942.ceļa apzīmējuma, 942.ceļa apzīmējums nebija apsnidzis un bija ļoti labi redzams. Šajā dienā no rīta un arī aptuveni līdz pulksten 15.00 sniegs nesniga un minētajā invalīdu stāvvietā 942.ceļa apzīmējums bija labi redzams.

Tiesa atzīst, ka nav pamata apšaubīt policijas kārtībnieka sniegtos paskaidrojumus. Lai gan no pieteicēja pieteikuma izriet, ka policijas kārtībnieks ir sagrozījis faktus par tajā dienā esošajiem laikapstākļiem un 942.ceļa apzīmējuma redzamību, pieteicējs nenorāda nevienu apstākli, kāpēc policijas kārtībniekam tas būtu jādara. Lai gan policijas darbinieku paskaidrojumi nav paši par sevi uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku paskaidrojumiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesus paskaidrojumus, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Turklāt pieteicējs tiesas sēdē paskaidroja, ka viņš nav paskatījies, vai uz asfalta seguma ir ceļa horizontālais apzīmējums. Ievērojot minēto, tiesai nav pamata piešķirt augstāku ticamību pieteicēja paskaidrojumiem nekā policijas kārtībnieka dienesta ziņojumā norādītajam.

To, ka 942.ceļa apzīmējums bija labi redzams, apstiprina arī atbildētāja iesniegtie fotoattēli.Izvērtējotfotoattēlus kopsakarā ar lietas materiāliem un tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, tiesai nerodas šaubas, ka fotogrāfijas ir izdarītas konkrētā pārkāpuma fiksēšanas brīdī. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta pirmo daļu protokolā – paziņojumā par stāvēšanas noteikumu pārkāpumu, ja transportlīdzekļa vadītājs neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, nav norādāma informācija, ka pārkāpums fiksēts arī ar foto. Lēmumā atbildētājs ir atsaucies uz fotogrāfijām. Līdz ar to minētajās fotogrāfijās fiksētais ir atzīstams par pierādījumu lietā.

Tāpat tiesa ņem vērā, ka /adrese/, pieteicējs strādāja un ka stāvvietu pie minētās ēkas viņš ir izmantojis regulāri. Līdz ar to ir pamats

uzskatīt, ka stāvvietā pie ēkas /adrese/, vietas, kas paredzētas tikai transportlīdzekļiem, kas apzīmētas ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti, pieteicējam bija labi zināmas.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā noteikto administratīvo pārkāpumu.

[4.3] Tiesa pieteicēja apsvērumu, ka Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Objekta apsardzes pārvaldes Diplomātisko pārstāvniecību apsardzes biroja kārtībnieks /pers. D/ nebija pilnvarots noformēt Protokollēmumu, atzīst par nepamatotu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta pirmo daļu, ja pārkāpti apstāšanās vai stāvēšanas noteikumi, bet transportlīdzekļa vadītājs neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, protokolu – paziņojumu sastāda persona, kura ir tiesīga sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un uzlikt sodu.

LAPK 205.panta 5.punkts noteic, ka administratīvo pārkāpumu lietas cita starpā izskata policija un citas valsts iestādes, kas tam pilnvarotas šajā kodeksā. LAPK 221.panta otrās daļas 3.punkts noteic, ka izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus Valsts policijas iestāžu vārdā cita starpā ir tiesīgi Valsts policijas kārtībnieki par administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti šā kodeksa 149.^{31}pantā, ja par administratīvo pārkāpumu var izteikt brīdinājumu vai sankcijā paredzētais maksimālais naudas sods nepārsniedz astoņdesmit latus, izņemot gadījumus, kad šo pārkāpumu rezultātā izraisīts ceļu satiksmes negadījums. Likums neparedz, ka šīs tiesības var ierobežot pašvaldības ar savu lēmumu.

Ņemot vērā minētās tiesību normas, Valsts policijas kārtībnieks bija tiesīgs sastādīt Protokollēmumu par LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu neatkarīgi no tā, vai šāds pilnvarojums ir noteikts arī Rīgas domes lēmumā. Savukārt tas, ka konkrētajā Protokollēmumā ir arī atsauce uz attiecīgo Rīgas domes lēmumu, kur šāds pilnvarojums nav noteikts, nav atzīstams par būtisku procesuālu pārkāpumu, lai Lēmums tiktu atcelts, jo Protokollēmumā ir norādīta tiesību norma, kas dod tiesības Valsts policijas kārtībniekam sastādīt Protokollēmumu.

Turklāt amatpersonas, kuras ir tiesīgas sastādīt Protokollēmumu par LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, nosaka iepriekš minētās tiesību normas, nevis Noteikumi Nr.182 un veidlapas paraugs. Ievērojot minēto, tiesa nesaskata pārkāpumu tajā, ka kārtībnieks konkrētajā Protokollēmumā ir izdarījis labojumu un norādījis pareizo tiesību normas apakšpunktu, kas dod tiesības sastādīt Protokollēmumu. Tāpat amatpersonas pārrakstīšanās kļūda vārdā „ticēt" nav atzīstama par tādu, kas Protokollēmumu padarītu nesaprotamu un no kuras būtu atkarīga lēmuma būtība.

[4.4] Par LAPK 149.^{31}panta astotās daļas pārkāpumu minētās tiesību normas sankcijā transportlīdzekļa vadītājam paredzēts naudas sods četrdesmit latu apmērā, kas arī ar Lēmumu pieteicējam ir piemērots. Tas nozīmē, ka ne iestāde, ne arī tiesa nevar noteikt citu soda apmēru, ja administratīvais pārkāpums ir konstatēts un ir pamats personu saukt pie administratīvās atbildības. ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka pieteicējam par konkrēto pārkāpumu pamatoti piemērots naudas sods Ls 40 apmērā.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 22.februāra spriedumu /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

Valsts policijas amatpersona, sastādot Protokollēmumu, ir nepamatoti labojusi veidlapā norādīto tiesību normas apakšpunktu, jo minētā veidlapa ir apstiprināta ar Noteikumiem Nr.182.

Pieteicējs uzskata, ka tiesai visas šaubas par pieteicēja izdarīto pārkāpumu bija jātulko par labu viņam, jo Valsts policija, piemēram, nav iesniegusi pierādījumus, ka pārkāpuma izdarīšanas dienā vieta, kur tika novietots Transportlīdzeklis, nebija apsnigusi.

[6] Atbildētāja tiesai iesniegtajos paskaidrojumus norāda, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta otro daļu apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja apelācijas sūdzība nav pamatota.

[9] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa spriedumā ir pareizi noskaidrojusi faktiskos apstākļus un piemērojusi tiem atbilstošu tiesisko regulējumu, spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, tāpēc saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešās daļas noteikumiem apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (sk. šā sprieduma 4.1. - 4.4.punktu), to neatkārtojot.

[10] Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa ir pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdu, spriedumā norādot, ka Valsts policijas kārtībnieka kompetence ir noteikta LAPK 221.panta otrās daļas 3.punktā, jo minētā kompetence ir noteikta LAPK 214.pantā.

Apgabaltiesas ieskatā minētais apstāklis nevar ietekmēt sprieduma tiesiskumu.

[11] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem Administratīvā apgabaltiesa secina, ka tie galvenokārt ir attiecināmi uz pirmās instances tiesas veikto pierādījumu izvērtējumu. Turklāt apgabaltiesa konstatē, ka uz vairākiem pieteicēja apelācijas sūdzības argumentiem (piemēram, par izmantotajām veidlapām un tajās izdarītajiem labojumiem) pirmās instances tiesa ir jau sniegusi izsmeļošas atbildes, tāpēc apgabaltiesa tās neatkārtos.

Pieteicēja arguments, ka pirmās instances tiesa ir nepareizi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, neatbilst lietā konstatētajiem apstākļiem, proti, no pirmās instances tiesas sprieduma izriet, ka tiesa ir izvērtējusi visus lietā esošos pierādījumus un ir pamatojusi, kāpēc konkrētajā gadījumā priekšroka ir dodama policijas kārtībnieka sniegtajiem paskaidrojumiem (sk. šā sprieduma [4.2] punktu), kā arī pamatoti secinājusi, ka pieteicējs ir izdarījis pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{31}panta astotajā daļā.

Tas vien, ka kāds no lietas dalībnieks nepiekrīt tiesas izdarītajiem secinājumiem, nenozīmē, ka tiesa nav izvērtējusi pierādījumus vispusīgi, pilnīgi un objektīvi.

[12] Pieteicējs apelācijas sūdzībā norāda, ka, izskatot konkrēto administratīvā pārkāpuma lietu, tiesa nav ievērojusi principu, ka visas šaubas ir tulkojamas par labu pieteicējam.

Administratīvā apgabaltiesa piekrīt pieteicēja apelācijas sūdzībā norādītajam, ka šaubas par personas vainu ir jāvērtē par labu attiecīgajai personai, taču vienlaikus administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka vērā ir ņemamas nevis jebkādas šaubas, bet gan tikai pamatotas šaubas par personas vainu.

Tā kā izskatāmajā gadījumā ne pirmās instances tiesai, ne apgabaltiesai nav šaubu par pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, apgabaltiesa atzīst, ka lietā nav konstatējams pieteicēja norādītā principapārkāpums.

[13] Ņemot vērā iepriekš minēto, apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{21}panta otro daļu, 289.^{22}panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes 2010.gada 13.janvāra lēmumu Nr.3 (administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums Nr.180086368) par /pers. B/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{31}panta astoto daļu, bet /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnesis referents M.Birzgalis

Tiesneši K.Berķis

A.Šteinberga